

prospěchu obce dotýče, a v mezích jejích vlastními silami opatřeno a provedeno býti může«. Tím bylo vyjádřeno, že do zákonné působnosti obce spadají jen takové záležitosti, které se dotýkají nebo jsou způsobily dotknouti se jejích zájmů, vyplývajících z místního společenství a jím vymezených. Jiné zájmy, třeba by se dotýkaly obyvatelů obce jako příslušníků vyšších společenských skupin nebo politických svazů, nelze pokládati za zájmy obce, a nejsou proto obce povolány, aby takové jiné zájmy svého obyvatelstva hájily.

I udržování veřejného klidu a pořádku jest jen v uvedeném rozsahu zájmem obce ve smyslu § 28 obec. zřiz. čes., k jehož ochraně jest obec vybavena právem místní policie. Porušení veřejného klidu a pořádku dotýká se proto zájmů obce jen potud, pokud stalo se v obci samé, nebo aspoň je-li obava, že bude mít bezprostřední zpětný účinek na poměry v obci.

Nař. rozhodnutí zjišťuje, že není důvodu se obávati, že by z události v D. mohla hroziti úplná právní nejistota a tím i možnost bezprostředního porušení zákonných práv a zájmů stěžující si obce. St-lka proti tomu uvádí, že to, co se stalo v D., může prý se zítra přihoditi v její obci, aniž by obec mohla tomu zabrániti svými nepatrnými prostředky, a obec prý jen konala svoji povinnost podle § 60 obec. zřiz., když upozornila státní moc na možné důsledky takových událostí.

Avšak pouhá zcela všeobecná možnost, že by se mohly události, které se kdesi přihodily, také někdy přihoditi ve st-lčině obci, nemůže vyvrátiti zjištění žal. úřadu, že události v D. nevzbuzují obavy, že by mohly mít bezprostřední zpětný účinek na poměry v obci st-lčině. Ostatně mohly by takové obavy ospravedlniti jen nárok obce u politického úřadu podle § 60 obec. zřiz., ve stížnosti dovolaného, nikoli však sporné usnesení obecního zastupitelstva, které neobsahuje žádost na politický úřad ve smyslu § 60 obec. zřiz., nýbrž kritizuje jen události v D. a postup státní moci při nich.*)

Č. 11.935.

Samospráva obecní: Předmětem dozorčího zákroku podle § 102 obec. zřiz. čes. může býti také úřední činnost starosty obce co do stanovení pořadu jednání pro schůzi obecního zastupitelstva a co do projednání jeho.

(Nález ze dne 23. května 1935 č. 16.081/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 8561/30.

Věc: Město P. proti zemskému úřadu v Praze o zákaz jednati o předmětu daném na program schůze městského zastupitelstva.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem ze 14. července 1932, adresovaným starostovi města P., zakázal okr. úřad v Děčíně podle § 102 ob. zř., aby ve schůzi

*) Stejně též nál. z 23. května 1935 č. 16.079 a 16.080/35.

městského zastupitelstva dne 15. července 1932 projednán byl třetí bod programu: »Porada a usnesení o nedávných událostech v sudetskóněmeckém území«, poněvadž by v tomto případě obecní zastupitelstvo překročilo meze své působnosti.

Nař. výměrem zamítl zem. úřad v Praze odvolání starosty města P. jako bezdůvodné a zároveň opravil podle § 73 vl. nař. č. 8/1928 Sb. německé znění výměru, pokud jím byl zakázán »výkon tohoto usnesení«, v tom směru, že se zakazuje »projednání tohoto bodu programu«.

Výměr ten odůvodněn je takto: »K vývodům odvolání opravil zem. úřad právě zmíněnou nesprávnost ve výměru. Ze srovnání se zněním výměru v jazyku státním, které je rozhodným (čl. 53 vl. nař. č. 17/26 Sb.), i z logické úvahy ostatně nemohlo býti pochybnosti o pravém významu opatření okr. úřadu, a jak patrně z odvolání, ani obec nebyla nijak vzdálena od správného výkladu. V odvolání, pokud již spočívá na právě zmíněném správném výkladu opatření, se dále namítá, že podle § 102 obec. zřiz. lze zakázati jen výkon učiněného již usnesení obecního zastupitelstva, nikoli však zakázati předem, aby k usnesení vůbec došlo. Zde stížnost nesprávně chápe dosah napadeného zákazu, který nesměřuje proti usnesení, jež ještě není učiněno, nýbrž proti stanovení pořadu jednání jakožto přípravnému aktu starostovu. Podle § 102 odst. 1 obec. zřiz. v souvislosti s odst. 1 čl. XVI zák. č. 18/1862 ř. z. může totiž politický úřad zakročiti u výkonu své dozorčí moci proti opatření všech orgánů, jež jsou povolány obec zastupovati nebo za ni jednati, nikoliv jen proti usnesení obecního zastupitelstva. Že by pak zmíněným opatřením nebyl porušen zákon, nebo nebylo vybočeno z mezí obecní působnosti, stížnost netvrdí.«

Do tohoto rozhodnutí stěžuje si k nss-u obec města P. Podle enunciátu nař. rozhodnutí zakázal žal. úřad starostovi města projednání sporného bodu programu. Ježto zákazem takovým může býti zasaženo do práv obce na projev vůle její prostřednictvím orgánů po zákonu k tomu povolaných, přiznal nss obci legitimaci ke stížnosti do rozhodnutí svědčícího jejímu starostovi.

O stížnosti uvážil nss toto: — — — —

Stížnost namítá, že dozorčímu zákroku podle § 102 obec. zřiz. je podroben jen výkon usnesení obecního zastupitelstva, nikoli však přípravné akty takovému usnesení předcházející, jako stanovení programu schůze obecního zastupitelstva a jeho projednání.

Názoru tomu nemohl nss přisvědčiti. Podle 1. odst. § 102 obec. zřiz. přísluší státní správě vykonávati právo dohlédací k obcím, aby z mezí působnosti své nevystupovaly a nečinily ničeho, co by bylo proti zákonům (čl. XVI zák. z 5. března 1862). V nál. Boh. A 8561/30 dovodil nss, že oprávnění k výkonu dohlédacího aktu podle cit. zák. z 5. března 1862 č. 18 ř. z. vztahuje se na všechny orgány, které jsou povolány obec zastupovati a za ni jednati. Recipovalo-li obecní zřízení české toto ustanovení říš. zák., dlužno míti za to, že i podle odst. 1 § 102 česk. obec. zřiz. vyhrazeno je státní správě právo dohledu nad obcemi vůbec, tedy vůči veškerým jejím orgánům. Na tomto rozsahu dohlédacího práva

nebylo změněno nic předpisem 2. odst. cit. § 102, neboť obsahem jeho je jen úprava způsobu, kterým se vykonává dozorčí právo státní správy vůči jednomu z orgánů obce, t. j. vůči obecnímu výboru (zastupitelstvu). Dlužno proto míti za to, že i úřední činnost starosty obce co do stanovení pořadu jednání a jeho projednání mohou býti zásadně předmětem dozorčího zákroku dle § 102 obec. zřiz. Opak neplyne z toho, že starosta obce je za předpokladů §§ 3 a 4 nov. č. 76/19 Sb. povinen dáti určitý předmět na program schůze, neboť všeobecné znění § 102 obec. zřiz. nevylučuje z dozorčího zákroku státní správy podle § 102 obec. zřiz. ani akty orgánů obecních, k nimž došlo v důsledku členských práv, jež uplatnili členové obecního zastupitelstva. — — —

Č. 11.936.

Tituly: Užívání cizozemského titulu »Dr. rerum politicarum«.

(Nález ze dne 23. května 1935 č. 16.151/35.)

Prejudikatura: Boh. A 8247/29, 11.122/34.

Věc: František B. v B. (adv. Dr. Jan Wihlidal z Trnovan-Teplic) proti zemskému úřadu v Praze o užívání akademického titulu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. úřad v Ústí n. L. vydal st-li výměr z 26. prosince 1932, ve kterém uvedl, že bylo zjištěno, že st-l užívá v úředním styku akademického titulu Dr., aniž prokázal dokladem, že titul ten byl nostrifikován. Byl proto st-l v základě článku 3 zák. č. 125/1927 Sb. vyzván, aby onoho akademického titulu dále nepoužíval, poněvadž jeho používání v úředním styku je dovoleno pouze po provedení nostrifikace. Současně bylo st-li pohroženo v případě, že tomuto vybídnutí nevyhoví, pokutou do 5000 Kč, resp. trestem na svobodě do 14 dnů.

Odvolání st-lovo bylo nař. rozhodnutím jako bezdůvodné zamítnuto.

Ve stížnosti vznesené proti tomuto rozhodnutí k nss-u uplatňuje st-l na prvním místě námitku, že min. výnos ze 6. června 1850 č. 240 ř. z. nemá ustanovení o doktorátu rerum politicarum a že tedy pro nostrifikaci diplomu doktora rerum politicarum neexistuje právní předpis, takže by nostrifikace tohoto diplomu nebylo lze vůbec dosáhnouti.

Nss nemohl tuto námitku uznati důvodnou. Již v nál. Boh. A 8247/29 bylo vysloveno, že dekretem dvor. komory studijní z 9. prosince 1819 sb. zák. politických sv. 47, č. 163, str. 445, který je součástí platného právního řádu, je tuzemcům zcela všeobecně zakázáno nabytí cizozemského diplomu doktorského a tudíž také užívání jakéhokoli doktorského titulu, kterého bylo nabyto na cizozemské universitě. Výjimky z tohoto zákazu byly stanoveny mimo jiné min. výn. č. 240/1850 ř. z., který upravil t. zv. nostrifikaci cizozemských diplomů doktorských. Nebylo však příčiny zkoumati, zda předpisy min. výnosu č. 240/1850 ř. z. se